

Bohoslužby 22.11.2020

Vynikať v dobrých skutkoch

Vzdych: Aké milé sú tvoje príbytky, Hospodin zástupov! Moja duša sa umára túžbou po nádvoríach Hospodina; moje srdce i telo plesajú v ústrety živému Bohu. Amen (Ž 84,2-3)

Pieseň: 84,1 – Ach, aké sú Bože, milé, Tvoje príbytky spanilé...

Vzdych: Svoje oči dvíham k vrchom. Odkiaľ mi príde pomoc? Moja pomoc je od Hospodina, ktorý utvoril nebo i zem. Amen (Ž 121,1)

Suma ev.: Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v terajšom veku rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky. (Tit 2,11-14)

Pieseň: 84,2-6 – I ten vrabec dostal miesto, tiež aj lastovička hniezdo...

Vzdych: Hospodin, Boh, je slnkom a štítom, milosť a slávu dáva Hospodin; neodopiera dobro tým, čo žijú bezúhonne. Amen (Ž 84,12)

Lekcia: Tit 3,1-11 ¹ Pripomínaj im, aby sa podrobovali vláďarom a vrchnostiam, aby poslúchali, aby boli pripravení na každé dobré dielo, ² aby nikoho neohovárali, aby neboli svárliví, ale priateľskí, a aby preukazovali miernosť všetkým ľuďom. ³ Ved' aj my sme boli kedysi nerozumní a neposlušní, blúdili sme, boli sme otrokmi všelijakých žiadostivostí a rozkoší, žili sme v zlobe a závidi, odporní, nenávideli sme jedni druhých. ⁴ Ale keď sa zjavila dobrotivosť nášho Spasiteľa, Boha, a jeho láska k ľuďom, ⁵ zachránil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva, kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ⁶ ktorého na nás štedro vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, ⁷ aby sme sa ospravedlnení jeho milosťou stali dedičmi podľa nádeje večného života. ⁸ Spol'ahlivé je toto slovo a chcem, aby si na to kládol dôraz, aby tí, čo uverili v Boha, usilovali sa vynikať v dobrých skutkoch. Toto je dobré a pre ľudí užitočné. ⁹ Vyhýbaj sa však hlúpym sporom, rodokmeňom, svárom a hádkam o Zákone; sú totiž neužitočné a márne. ¹⁰ Bludárovi sa po jednom – dvoch napomenutiach vyhýbaj, ¹¹ ved' vieš, že taký človek je na bludnej ceste; hreší a sám sa odsudzuje.

Modlime sa:

Drahý náš nebeský Otče, s vďačným srdcom sme sa tu zhromaždili, aby sme Ti predovšetkým ďakovali za možnosť stretnutia a byť v obecenstve s Tebou i navzájom. Ďakujeme, že si nás zachoval pri živote a opatroval, staral si sa o nás,

a my si to ani neuvedomujeme, že to nie je samozrejmé. Ďakujeme za Tvoje živé slovo, ktorým si nás pozdvihol, viedol a ktorým nás chceš aj teraz osloviť.

Prosíme, pomôž nám, aby bola táto chvíľa s Tebou pre nás posvätená a aby zvesť Tvojho slova nám bola usmernením do ďalšieho života. Pomôž nám hľadať Tvoju vôľu a podrobiť sa jej, pochopiť, čo od nás očakávaš a tak naplniť svoju úlohu tam, kde si nás umiestnil. Túžime po tom, aby sme Tvoje požehnanie nielen prijímali, ale ho mohli aj sprostredkovať okolo nás tým, ktorí túžia po Tebe a sú otvorení dobrej zvesti. Nech si viditeľný v našom živote tak, aby ľudia okolo nás vnímali Tvoju moc, ktorou nás vedieš a pre naše blaho pôsobíš. *Amen*

Pieseň: 322 – *Kto v nádeji sa k Bohu chýli a je Mu celkom oddaný...*

Vzdych: *Pane, posväť nás v svojej pravde, slovo Tvoje pravda je. Amen (Jn 17,17)*

Text: „**Spôahlivé je toto slovo a chcem, aby si na to kládol dôraz, aby tí, čo uverili v Boha, usilovali sa vynikať v dobrých skutkoch. Toto je dobré a pre ľudí užitočné**“ (*Tit 3,8*)

Milí Bratia a milé Sestry!

Vďaka Pánovi, že sa po dlhom čase opäť môžeme stretnúť tu v našom chráme okolo Jeho slova. Iste máme rôzne skúsenosti, zážitky z uplynulého obdobia, a dúfam, že sme sa niečomu aj naučili. Teda, že nám tento čas dával aj **nové videnie**, objavy vecí, zjavov, ktoré sme si inokedy nevšíмали a tiež dôležitosť istých detailov nášho života, ktorým sme predtým nevenovali pozornosť. A mám za to, že do tohoto hodnotenia dobre zapadá aj náš dnešný biblický text, ktorý je zameraný na **praktické kresťanstvo**. **Ako** žiť svoju vieru, **ako** ju dávať vidieť – a hlavne, **ako** môže byť viditeľný Pán Ježiš Kristus v našom živote. O tom všetkom sa môžeme dnes učiť na Kréte.

Tento krátky list je **osobným dopisom** apoštola Pavla Títovi, jeho spolupracovníkovi, ktorého nechal na ostrove Kréta, „*aby dal do poriadku, čo ešte treba*“. Čiže aby dokončil ich službu tým, že jednak pomôže vytvoriť organizačné štruktúry jednotlivých zborov, a hlavne, že ich vedie, vychováva, napomína a varuje, **ako správne žiť vo viere**. Však to boli kresťania pohanského pôvodu. Tým, že uverili v Ježiša Krista, sa ešte nestali zo dňa na deň dokonalými; ich minulosť, staré zvyky a praktiky boli v nich zaryté a nebolo pre nich ľahké toto všetko odbúrať, opustiť a zaprieť v tom novom živote, ktorý získali v Pánovi.

K tomu ešte sa medzi nich vlúdili aj falošní učitelia zo židovstva, ktorí ich navádzali k zákonníckemu spôsobu života. Jednoducho, kresťanské zbory na Kréte nutne **potrebovali** isté duchovné vedenie aj usmernenie, možno varovanie či napomenutie, aby sa neodklonili od Pána a nezišli z Jeho cesty. Mali vytrvať, aby ich kresťanský život nedával nikomu dôvod na spochybňovanie či rúhanie.

Takže úloha mladého Títa vôbec nebola jednoduchá, sám musel stáť na pevnom základe evanjelia o spasení v Ježišovi Kristovi, aby mohol konať svoju dušpastiersku službu Jeho láskou, medzi mnohými staršími od neho o jednu-dve generácie. Prečítanej kapitole predchádzajú tieto vety: „*On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky. Toto hovor, takto napomínaj a karhaj so všetkou autoritou. Nech tebou nikto nepohrda*“ (Tit 2,12-13)

Teda Títus mal za úlohu sústreďovať pozornosť a myseľ kresťanov na Ježiša Krista, a ako vykúpených z hriechu ich mal napomínať a karhať so všetkou autoritou tak, aby ho rešpektovali. Nemohla to byť samozrejme nejaká osobná mocenská autorita, takú ani nemal, ale autorita ich spoločného Pána a Spasiteľa – ktorému sa aj Titus musel denno-denne podriaďiť a Jeho vedeniu sa prispôbiť. Takto splnomocnený k službe mal byť on sám pre kresťanov na Kréte podobne znakom, ako sú turistické značky v lese, aby človek nezablúdil, ale mohol zotrvať na správnej ceste až do cieľa.

Ako som už spomínala, muselo to byť náročné, veď títo ľudia mali svoju pohanskú minulosť, svoje skúsenosti, zlozvyky a pokušenia. Lebo zvlášť pokušenie vie človeka zneistiť a vytočiť, aby nerobil to, čo má, ale to, čo sa na kresťana nehodí. Iste z vlastnej skúsenosti vieme, že pripomínať to, čo je správne, nemusí byť účinné. Záleží aj na tom, ako sa to pripomínanie deje. S akým prístupom, akým tónom – lebo môže vyvolať aj odpor a odmietnutie. Avšak ak je to s láskou, pochopením, s empatiou, ak je to pripomínanie, ktoré chce tomu druhému k správne kroku pomôcť, môže byť účinné. K tomu vyzýva apoštol Títa: *Pripomínaj im, aby sa podrobovali vladárom a vrchnostiam, aby poslúchali, aby boli pripravení na každé dobré dielo, aby nikoho neohovárali, aby neboli svárliví, ale priateľskí, a aby preukazovali miernosť všetkým ľuďom.*

Milí Bratia a milé Sestry, iste hovoríme, že samozrejme, na kresťana sa to patrí. A je tomu tak. Avšak, ako nám to ide? Ako sa to realizuje v našom živote? Obstáli by sme v skúške spôsobilosti? Pritom my ani nepochádzame z takých pohanských kultov a zvykov, ale máme kresťanskú výchovu! – Takže musel to mať Titus ťažké, aby ich viedol a držal v realite života s Ježišom Kristom, ktorá je pre pohana úplne cudzia.

Avšak dodnes takto nejako vyzerá kresťanstvo v praxi – záleží na prístupe, na reakcii, na správaní sa v kritických situáciách. A tí, čo nás vidia, pozorujú, sledujú – si z toho dokážu vziať konzekvenciu – možno s istým vnútorným uznaním, možno s pobúrením, lebo ich to neoslovilo, nepresvedčilo, ba zneistilo, či je naše kresťanstvo pravé a ozajstné?

Kresťania na Kréte sa takto majú správať medzi tými, ktorí sú ešte stále takí, akí kedysi boli aj oni – a na to nesmú zabudnúť, odkiaľ ich Pán Ježiš povolal a vyslobodil! *„Veď aj my sme boli kedysi nerozumní a neposlušní, blúdili sme, boli sme otrokmi všelijakých žiadostivostí a rozkoší, žili sme v zlobe a závisťi, odporní, nenávideli sme jedni druhých. Ale keď sa zjavila dobrotivosť nášho Spasiteľa, Boha, a jeho láska k ľuďom, zachránil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme urobili my, ale podľa svojho milosrdenstva“* (2,3-5). *„Boli sme kedysi“* – ale už *„nie sme takí“* – z Jeho milosti, lebo On si nás našiel, z otroctva všelijakých túžob a závislostí vyslobodil, a zachránil nás pre milosrdenstvo Ježiša Krista. On nás Duchom svätým znovuzrodil a ospravedlnil, ako dedičov podľa nádeje večného života. Apoštol tým pripomína aj ten vzácny fakt, že v tomto prostredí, za takýchto okolností, napriek všetkému mohutne pôsobilo medzi nimi zvestované Božie slovo a mnohí uverili! Lebo Ježiš Kristus je mocný Pán.

Táto požiadavka na Kréťanov teda tkvie v spásnom diele Pána Ježiša Krista – v ktorom staré veci pominuli a všetko je nové. Znovuzrodil ich Duchom svojim – a povolal k novému životu...

Medzi ostatnými Kréťanmi, ktorí žijú stále na ten starý spôsob, majú byť títo kresťania svedectvom. A to svojimi skutkami. *„Spoľahlivé je toto slovo a chcem, aby si na to kládol dôraz, aby tí, čo uverili v Boha, usilovali sa vynikať v dobrých skutkoch. Toto je dobré a pre ľudí užitočné“* (8.v.). Majú vynikať, majú byť pozorovateľní, ale vynikať v tom, čím ich Ježiš Kristus poveril. Dôraz je na *usilovaní sa vynikať v dobrých skutkoch*. Totiž túžba zviditeľniť sa, vynikať, žije snáď v každom človeku, i keď v rôznej miere. Čo všetko je niekto schopný prijať, podstúpiť, len aby vynikol z pomedzi ostatných! Ale tak, aby pozornosť okolia sa sústredila na neho...

Božia láska zaväzuje kresťana a cirkev k vďačnosti a k životu, ktorý vydáva svedectvo o Ňom. Jedným spôsobom svedectva sú aj spomínané dobré skutky. Avšak keď apoštol hovorí o vyníkaní v dobrých skutkoch, nemyslí na osobné ambície týchto kresťanov, skôr na to, aby boli príkladom. Teda, aby v ich živote, práve preto, že konajú, čo nie je bežné a samozrejmé, bol takto viditeľný ich Pán, Ježiš Kristus. Majú vynikať v dobrých skutkoch, ktoré nevyžarujú akúsi ľudskú/humánnu dobrotu... ale ktoré sú dobré preto, lebo sú v súlade s Pánovou vôľou, s Jeho vedením, a ukazujú nie na toho, kto ich koná, ale na Neho, ktorý toho človeka tak zmenil, aby ich mohol konať. Lebo pramena z Jeho lásky.

Pretože skutky dobré, ktoré nie sú z ľudskej dobroty, ale napriek tomu, aký je človek, sú svedectvom o Božej moci, ktorou On vie človeka premeniť, znovuzrodiť. A sú tak dôkazom toho, že Boh učiní človeka schopným toho,

čoho by sám od seba schopný nebol. Sú teda výsledkom, ovocím pôsobenia Ducha svätého v ich živote.

Preto „*vynikať v dobrých skutkoch je pre ľudí dobré a užitočné*“. Lebo nie je za nimi falošný úmysel, žiadna osobná ambícia, ale sila a moc Ducha svätého, ktorý svedčí o tom, aký je ten nový život, ten nový človek, ktorého On stvoril, keď staré veci pominuli a všetko sa stalo nové.

Bratia a Sestry, dnešné slovo je aj pre nás výzvou, aby sme sa – ako sme počuli – podrobili vladárom a vrchnostiam, aby sme poslúchali, aby sme boli pripravení na každé dobré dielo, aby sme nikoho neohovárali, aby sme neboli svárliví, ale priateľskí, a aby sme preukazovali miernosť všetkým ľuďom, a napokon aby sme sa usilovali vynikať v dobrých skutkoch a tak zveľaďovať Jeho meno a slávu. On, ktorý si nás povolal, vie nás v tom aj posilniť. Amen

Modlime sa:

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že nám zdôrazňuješ, ako máme žiť v tomto svete, ak sme uverili v Teba. Veru, vyznávame s ľútosťou, že radšej sa snažíme vynikať rôznymi schopnosťami a výsledkami, než v dobrých skutkoch – a to nezištných, konaných z vďaky Tebe a pre Tvoju slávu. Pomôž nám preto, aby naše bytie tu na zemi bolo v počutom zmysle dobré a užitočné pre ľudí. Prosíme o poslušné srdce, o ochotu prijímať a rešpektovať Tvoje ale aj ľudské nariadenia bez reptania a sváru.

Daj, aby sme mali vždy na mysli argument, že Ty si nás zachránil a spasil a neopúšťaš, ale dal si nám prísľub dedičstva večného života. Daj, aby sme vedeli rozlišovať medzi dôležitým a nepodstatným, aby sme vedeli, komu alebo čomu sa máme vyhnúť a koho, čoho sa pridržať. Daj nám usilovať sa o dobré a užitočné veci – pre blaho nás všetkých. Aby sme mohli byť príkladom, a svojím životom odzrkadľovať niečo z Tvojej lásky a milosti.

V týchto neľahkých časoch prosíme za tých, ktorí nesú zodpovednosť za spoločnosť, alebo vo svojom užšom kruhu musia prinášať dôležité rozhodnutia: daj im múdrosť, zastav v nich sebeckosť, pýchu alebo snahu o svoj prospech. Prosíme, použi si pre dobro nás všetkých, aj ľudí, ktorí Ťa nepoznajú, nech sú aj tak nástrojmi v Tvojich rukách. Zvlášť sa modlíme za zdravotníkov, za opatrovateľov, za nemocných a ich blízkych, za ľudí v domovoch, zariadeniach, izolovaných od sveta a svojich blízkych. Prosíme za tých, ktorí prežívajú straty, ako stratu zamestnania, bezpečia, domova; sú existenčne ohrození – daj im nádej a východisko. Buď s trúchliacimi, posilňuj vdovy a siroty a každého, kto by podľahol zúfaniu a panike. Buď naším mocným Ochrancam a daj nám prijať nádej, ktorá vyžaruje z Tvojho kríža. Ďakujeme, že nás vypočuješ zo svojej milosti. Amen

Otče náš...

Požehnanie: *Milosť nech je s vami všetkými. Amen (Tit 3,15)*

Záverečná pieseň: 249 – Tvoje požehnanie, dobrý Otče, nás cestou života sprevádzaj...